

P7_TA(2011)0149

A patra conferință a Organizației Națiunilor Unite privind țările cel mai puțin dezvoltate

Rezoluția Parlamentului European din 7 aprilie 2011 referitoare la cea de a patra Conferință a Organizației Națiunilor Unite privind țările cele mai puțin dezvoltate

Parlamentul European,

- având în vedere că, în 1971, ONU a recunoscut țările cele mai puțin dezvoltate ca fiind „segmentul cel mai sărac și mai vulnerabil” al comunității internaționale,
  - având în vedere criteriile stabilite de Comisia ONU pentru politica de dezvoltare (CPD) pentru a identifica țările cele mai puțin dezvoltate,
  - având în vedere Declarația de la Paris privind țările cele mai puțin dezvoltate din septembrie 1990,
  - având în vedere Raportul Secretarului General al ONU referitor la „aplicarea Programului de acțiune pentru țările cele mai puțin dezvoltate pentru deceniul 2001-2010” (A/65/80),
  - având în vedere rezultatele reuniunii la nivel înalt a ONU dedicate obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, care a avut loc în septembrie 2010,
  - având în vedere Programul de acțiune Bruxelles pentru țările cele mai puțin dezvoltate, adoptat cu ocazia celei de a treia Conferințe a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate (LDC-III), care a avut loc la Bruxelles, în mai 2001,
  - având în vedere decizia adoptată de Adunarea Generală a ONU în 2008 de a convoca cea de a patra Conferință a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate (LCD-IV),
  - având în vedere că cea de a patra Conferință a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate va evalua rezultatele Programului de acțiune Bruxelles, aflat la final, și va propune noi măsuri (2011-2020) menite să încurajeze partajarea celor mai bune practici și a învățămintelor trase și identificarea politicilor și problemelor cu care se vor confrunta țările cele mai puțin dezvoltate în următorul deceniu, precum și acțiunile necesare,
  - având în vedere Declarația ONU privind dreptul la dezvoltare din 1986,
  - având în vedere obiectivul de dezvoltare al mileniului de reducere a sărăciei la jumătate până în 2015,
  - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât 48 de țări sunt în prezent clasificate ca aparținând categoriei țărilor celor mai puțin dezvoltate, dintre care 33 se află în Africa, 14 în Asia și una în America Latină; întrucât 16 din aceste țări nu au ieșire la mare, iar 12 sunt insule mici;
- B. întrucât 75 % din cei 800 de milioane de locuitori ai țărilor celor mai puțin dezvoltate trăiesc cu sub 2 USD pe zi și întrucât de la crearea acestei categorii de către ONU în 1971

numărul țărilor celor mai puțin dezvoltate a crescut de la 25 la 48 și întrucât doar Botswana, în 1994, Capul Verde, în 2007 și Maldive, în ianuarie 2011, au depășit stadiul de țară cel mai puțin dezvoltată;

- C. întrucât indicele mediu al dezvoltării umane în țările cele mai puțin dezvoltate a crescut doar de la 0,34 la 0,39 între 2000 și 2010, întrucât, în medie, țările cele mai puțin dezvoltate se încadrează în grafic doar în ceea ce privește doi dintre cei șapte indicatori ODM;
- D. întrucât, după cea de a treia Conferință a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate și de la adoptarea Programului de acțiune Bruxelles, s-au înregistrat anumite progrese, cum ar fi inițiativa „Totul, cu excepția armelor”, creșterea asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD), care s-a dublat între 2000 și 2008, și a investițiilor străine directe, care au crescut de la 6 la 33 de miliarde de USD, permițând unui număr de 19 țări să beneficieze de o rată de creștere economică de 3 %;
- E. întrucât recomandarea celei de a patra Conferințe a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate poate fi pusă în aplicare doar dacă problemele de importanță majoră legate de țările cele mai puțin dezvoltate, cum ar fi coerența politicilor în domeniile comerțului și dezvoltării, agricultura, pescuitul, investițiile și schimbările climatice sunt abordate în mod corespunzător și aspecte importante, cum ar fi guvernanta și combaterea corupției, îndeosebi conceptul de „contract de administrare a fondurilor” (respectiv introducerea în acesta a unui prag social) între țările beneficiare și țările donatoare, și formarea resurselor umane sunt incluse pe ordinea de zi;
- F. întrucât cea de a patra Conferință a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate va reitera angajamentul global pentru un parteneriat care să se ocupe de necesitățile țărilor cele mai puțin dezvoltate; întrucât procesul de pregătire a celei de a patra Conferințe a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate include consultări la nivel național, întâlniri regionale și conferințe cu participarea unei spectru larg de actori interesați, cum ar fi deputați, societatea civilă și sectorul privat;
- G. întrucât sprijinirea dezvoltării durabile implică sprijin pentru sănătate, educație și formare, promovarea democrației și a statului de drept, respectarea drepturilor omului și a drepturilor fundamentale, care reprezintă componente esențiale ale politicii de dezvoltare a UE;
- H. întrucât, pe lângă provocările de ordin structural existente, situația din țările cele mai puțin dezvoltate a fost agravată și mai mult de recenta criză mondială în domeniile financiar, alimentar, al schimbărilor climatice și al energiei;
- I. întrucât securitatea alimentară este amenințată, în pofida faptului că agricultura stă la baza multora dintre economiile țărilor celor mai puțin dezvoltate și furnizează până la 90 % din locurile de muncă ale acestora;
- J. întrucât nu se poate înregistra o dezvoltare semnificativă fără ca statele să joace un rol important ca urmare a îmbunătățirii capacității de a realiza progrese economice, de a crea bogăție și de a o redistribui în mod echitabil pe cea existentă, de a realiza parteneriate public-private și de a planifica investițiile străine în mod corespunzător, cu respectarea standardelor fundamentale de muncă ale OIM și a principiilor privind protecția mediului; întrucât statul trebuie să-și asume responsabilitatea pentru garantarea stabilității și a unui

cadru legal;

- K. întrucât fiecare țară din categoria țărilor celor mai puțin dezvoltate trebuie să identifice prioritățile și soluțiile care corespund contextului său național, pe baza participării democratice a populației la procesul decizional;
- L. întrucât succesul conferinței de la Istanbul depinde de rezultate concrete (cum ar fi contractul de administrare a fondurilor, pragul social, ușurarea datoriilor, ajutorul pentru dezvoltare, finanțarea inovativă) și calitatea contribuției participanților,
1. consideră că cea de a patra Conferință a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate ar trebui să se orienteze spre producerea de rezultate, formulând indicatori clari și propunând drept obiectiv reducerea la jumătate a numărului țărilor celor mai puțin dezvoltate până în 2020, coroborată cu o monitorizare eficientă și transparentă și mecanisme de monitorizare a rezultatelor;
  2. subliniază că ajutorul UE acordat țărilor celor mai puțin dezvoltate ar trebui dedicat în primul rând creării bogăției și dezvoltării unei economii de piață, acestea fiind premise esențiale în vederea eradicării sărăciei;
  3. solicită să se acorde prioritate creșterii economice, un element cheie pentru dezvoltare și pentru reducerea sărăciei globale în țările cele mai puțin dezvoltate;
  4. consideră că cea de a patra Conferință a ONU ar trebui să se axeze pe coerența politicilor în favoarea dezvoltării, ca factor important al reorientării strategice la nivel național și internațional; solicită, prin urmare, elaborarea de politici în toate domeniile, cum ar fi comerțul, pescuitul, mediul, agricultura, schimbările climatice, energia, investițiile și finanțele, în vederea sprijinirii nevoilor în materie de dezvoltare ale țărilor celor mai puțin dezvoltate, pentru a combate sărăcia și pentru a garanta un venit și mijloace de trai decente;
  5. îndeamnă UE să-și respecte angajamentele în materie de acces la piață și ușurare a datoriilor; reafirmă importanța realizării obiectivului de creștere a AOD de la 0,15 la 0,20 % din VNB pentru țările cele mai puțin dezvoltate, mobilizând în acest sens resurse interne și, ca măsură complementară, mecanisme inovative de finanțare;
  6. reamintește obiectivul de depășire a condiției de țară cea mai puțin dezvoltată și subliniază cadrul instituit de Summitul ODM din septembrie 2010 pentru accelerarea eradicării sărăciei, pentru crearea unei creșteri economice sustenabile în vederea îmbunătățirii standardelor de viață ale popoarelor din țările cele mai puțin dezvoltate, precum și pentru instituirea bunei guvernante și promovarea dezvoltării capacităților;
  7. subliniază nevoia de noi măsuri pentru a integra țările cele mai puțin dezvoltate în economia mondială și pentru a le îmbunătăți accesul la piețele UE; invită Comisia să-și sporească asistența în domeniul comerțului pentru a ajuta țările cele mai sărace să facă față concurenței rezultate în urma liberalizării pieței;
  8. reamintește că pacea și securitatea sunt vitale pentru eficacitatea politicilor de dezvoltare și că UE ar trebui să aibă o abordare mai bine coordonată pentru a trata aspectele legate de stabilitate din țările cele mai puțin dezvoltate și a susține eforturile de dobândire a capacităților de clădire a unor state pașnice, democratice și favorabile incluziunii;

9. solicită acordarea imperativă de prioritate aspectelor referitoare la securitatea alimentară, agricultură, infrastructuri, dezvoltarea capacităților, creștere economică incluzivă, accesul la tehnologii și la dezvoltarea umană și socială pentru țările cele mai puțin dezvoltate;
10. solicită instituirea unor norme comerciale corecte și echitabile, precum și punerea în aplicare a politicilor integrate la nivelul unei arii largi de chestiuni economice, sociale și de mediu pentru a promova dezvoltarea durabilă;
11. reiterează necesitatea de a lua măsuri eficiente privind volatilitatea și transparența prețurilor și mai buna reglementare a piețelor financiare cu scopul de a proteja țările cele mai puțin dezvoltate și de a reduce gradul de vulnerabilitate a acestora;
12. insistă asupra necesității contribuțiilor la sistemele fiscale în curs de dezvoltare, precum și a bunei guvernante în chestiunile fiscale și solicită ONU să instituie mecanisme adecvate în acest sens;
13. îndeamnă UE și statele sale membre să abordeze, cu ocazia celei de a patra Conferințe a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate, punerea în aplicare a unor mecanisme inovatoare de finanțare pentru dezvoltare, cum ar fi impozitarea tranzacțiilor financiare; subliniază că angajamentele privind AOD și mecanismele inovatoare de finanțare trebuie considerate esențiale și complementare în combaterea sărăciei;
14. îndeamnă ONU și UE să abordeze cu fermitate, cu ocazia celei de a patra Conferințe a ONU privind țările cele mai puțin dezvoltate, impactul negativ al achizițiilor de terenuri, cum ar fi exproprierea micilor fermieri și utilizarea nesustenabilă a terenurilor și a apei;
15. reamintește faptul că obiectivul pe termen lung al cooperării pentru dezvoltare trebuie să fie acela de a crea condiții adecvate pentru o dezvoltare economică durabilă și pentru distribuirea echitabilă a bogăției; subliniază, prin urmare, necesitatea de identificare a nevoilor și strategiilor țărilor celor mai puțin dezvoltate, de diversificare a comerțului prin promovarea unor prețuri echitabile pentru produsele provenite din țările cele mai puțin dezvoltate și de abordare a constrângerilor legate de aprovizionare pentru a crește capacitatea de producție a țărilor celor mai puțin dezvoltate și capacitatea lor de a atrage investiții, cu respectarea standardelor fundamentale de muncă ale OIM și a principiilor privind protecția mediului;
16. este conștient de faptul că inițiativa „Totul, cu excepția armelor” nu și-a atins pe deplin obiectivele inițiale și, prin urmare, calitatea și volumul importurilor din țările cele mai puțin dezvoltate pe piața UE a rămas sub așteptări, în special din cauza lipsei infrastructurilor comerciale și portuare adecvate; sprijină dezvoltarea unor astfel de infrastructuri, care sunt în continuare esențiale pentru creșterea capacităților comerciale;
17. subliniază necesitatea de a îmbunătăți eficiența ajutorului pentru dezvoltare, în conformitate cu declarația de la Paris și cu Agenda de la Accra;
18. subliniază rolul Parlamentului European și importanța decisivă a acestuia în aprobarea bugetului pentru dezvoltare al UE; prin urmare, își exprimă convingerea că Parlamentul ar trebui să se implice mai îndeaproape în elaborarea strategiei de dezvoltare a UE; consideră că este esențial, de asemenea, să se instaureze un mecanism de raportare;
19. consideră că adoptarea în SUA a noului act legislativ privind minereurile provenite din

zonele de conflict reprezintă un uriaș pas înainte în combaterea exploatării și comercializării ilegale de minereuri din Africa, care alimentează conflictele și războaiele civile; consideră că ONU ar trebui să prezinte propuneri similare pentru a asigura trasabilitatea minereurilor importate pe piața mondială;

20. solicită o evaluare a riscurilor legate de schimbările climatice în toate aspectele care vizează politica de programare și procesul decizional, inclusiv comerțul, agricultura și securitatea alimentară și solicită ca rezultatul acestei evaluări să fie folosit pentru a formula orientări clare pentru politica de cooperare în domeniul dezvoltării;
21. își exprimă preocuparea cu privire la posibilitatea crescândă a unor dezastre de mediu care ar cauza fluxuri migratorii masive și ar crea necesitatea crucială de a acorda ajutor de urgență acestei noi categorii de persoane strămutate;
22. subliniază importanța cooperării și integrării regionale și solicită consolidarea cadrelor regionale care permit mai ales țărilor mici accesul la resurse, know-how și expertiză;
23. subliniază faptul că lipsa unor progrese în materie de administrare a finanțelor publice descalifică în continuare cele mai multe dintre aceste țări de la primirea de sprijin bugetar, un factor esențial pentru procesul de îmbunătățire a capacităților din toate țările;
24. subliniază importanța dezvoltării cooperării trilaterale pentru țările cele mai puțin dezvoltate, mai ales cu țările în curs de dezvoltare, pentru a stimula progresele în materie de cooperare în cât mai multe domenii, cu scopul de a obține avantaje pentru toate părțile și de a realiza o dezvoltare comună,
25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, și Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.